

ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ο ΣΩΤΗΡ¹

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1837

Κύριοί μου, διανέμων τὰς εὐχὰς τοῦ νέου ἔτους,
καὶ νὰ τὰς ὑποδεχθῆτε εὐμενῶς παρακαλῶν,
εὐχομαι τοὺς ὑπουργούς μας πατριώτας ἐναρέτους,
κ' ἐνεργοῦντας νὰ ἰδῶμεν τὸ δημόσιον καλόν.

Εὐχομ' εἰς τὸν Ταχυδρόμον ὕλην, ἔννοιαν καὶ πάχος².
τὴν γερόντισσάν μας Στάελ νὰ μὴ λείψῃ ἡ φωνή της³.
τὴν Ἑλπίδα, τὴν ὁδὸν της νὰ προβαίνει ἀταράχως⁴,
καὶ τὴν Ἀθηνᾶν νὰ μένη λαμπροῦ μέλλοντος προφήτις⁵.

¹ Ἐφημερίς ἐκδιδομένη ὑπὸ Νικ. Σκούφου.

² Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ ἔφημερίς «Ταχυδρόμος» ἐφθισία. Ἐπαιάνιζε μόνον τὸν ἰσχυρὸν τῆς ἡμέρας. Ἄλλοι καιροί, ἄλλα ἦθη.

³ Ἡ «Ἀναγεννηθεῖσα», ἔφημερίς ἀποκαλέσασα αὐτὴ ἑαυτὴν Στάελ, καὶ δικαιούσα τὴν ἐπὶ κλησιν ταύτην δι' ὕφους εὐφραδοῦς καὶ οὐχὶ ἀναξίου τῆς ποιητρίας ἐκείνης τοῦ πεζοῦ λόγου. Ἡ «Ἀναγεννηθεῖσα» ἦτον ἔφημερίς τῆς φιλελευθέρου μερίδος, ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου ἐξέλιπεν ἡ φωνή της.

⁴ Ἡ «Ἑλπίς», ἐκτοξεύουσα φλογερὰ βέλη κατὰ τοῦ τότε δυνατοῦ τῆς ἡμέρας, ἀταράχως δὲν ἐτελείωσε τὸ θορυβῶδες της στάδιον, καὶ γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ συντάκτης αὐτῆς προσεδλήθη ἰδιωτικῶς ὑπὸ ἰδιωτῶν διὰ τὰ δημοσίως γραφόμενά του.

⁵ Ἡ «Ἀθηνᾶ», ἡ σεβασμιωτέρα τῶν ἔφημερίδων μας, ὡς ἀρχαία καὶ σταθερὰ εἰς τὴν ὁδὸν της, συνομήλικος τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας μας, ἔμεινε πάντοτε αὐτῆς ἐνθερμος κήρυξ, καὶ ἀφιλοπρόσωπος μέχρις ἀδικίας πολλάκις.

Εὐχομαι καὶ εἰς τὸ ἔθνος τοῦ Ἰωβ ὑπομονὴν¹,
πατριωτισμὸν καὶ στήθος τοῦ καλοῦ μας Κουντουριώτου².
ἀφροσίωσιν καὶ τόλμην καὶ στεντόριον φωνὴν
εἰς τὰ στήθη καθεκάστου εὖ φρονοῦντος πατριώτου.

Εὐχομαι καὶ νῦν ὥς πρῶτην νὰ μὴ λέγηται φιλέλλην
ὁ φιλῶν δραχμὰς Ἑλλήνων, ἀλλ' ὁ Ἑλληνας φιλῶν
κ' εἰς ἀρπάγων τινῶν ξένων τὴν ἀχόρταγον ἀγέλην³
καὶ εἰς δύο τρεῖς βοσκούς της κατευόδιον καλόν.

Εὐχομαι... πλὴν αἱ εὐχαί μου ἰδοὺ ἤδη ἐκπληροῦνται.
Ὁ ἀγαπητός μας Ἄναξ, ἡ ωραία Βασιλὶς μας,
εἰς τὴν γῆν, ἥτις σκιρτῶσα τοὺς προσμένει, εὐοδοῦνται,
φέροντές μας τὰ βραβεῖα τῆς μακρᾶς ὑπομονῆς μας⁴.

Ναὶ, μᾶς φέρουν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀπρόσβλητον αἰγίδα.
ναὶ, τὸ μάννα τῶν Ἑλλήνων, ναὶ, τὸ Σύνταγμα μᾶς φέρουν.
περιβάλλουν τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀρχαϊκὴν χλαμύδα,
καὶ τὴν βλέπουν ἐλευθέραν καὶ εὐδαίμονα καὶ χαίρουν.

¹ Ἀνυπομόνως περιεμένετο τότε ὁ βασιλεὺς ἐκ Γερμανίας
διὰ νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὴν εἰς τὴν πολιτικὴν μας κατάστασιν.

² Ὁ πατριωτισμὸς τούτου δὲν ἀπαιτεῖ σχόλιον. Ἡ ἱστορία τῆς
ἐπαναστάσεως εἶναι τὸ λαμπρότατον σχόλιόν του. Ὅτι δὲ καὶ στή-
θος, τὴν μεγάλῃ τῶν πολιτευομένων ἀρετῇ, εἶχε, μαρτυροῦσι διά-
φοροι δυσχερεῖς περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν ἐπτοήθη νὰ εἰπῇ τὴν ἀλή-
θειαν, ἀν καὶ πικρὰν, ὅταν τὸν ἐκίνει τὸ ὄφελος τῆς πατρίδος.

³ Μεταξὺ πολλῶν οὓς ἀληθῆς ἀγάπη τῆς Ἑλλάδος ὠδήγησεν
εἰς τὴν πατρίδα μας, ἦλθον καὶ τινες ἀφορῶντες μόνον καὶ μόνον
εἰς τὸ ν' ἀφαιρέσωσι τὸν ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ πτωχοῦ καὶ
τοῦ θυσιασθέντος, διότι εἰς τὴν πατρίδα των ἐλιμοκτόνουν οἱ ἀνί-
κανοι. Πρὸς τούτους οὐδ' οἱ Ἕλληνες ἡσθάνοντο φιλόξενον συμ-
πάθειαν, καὶ οἱ ἴδιοι συμπατριῶταί των τοὺς ἀπεκήρυττον.

⁴ Μετ' οὐ πολὺ εἶδον κατὰ πρῶτον μετ' ἀγαλλιάσεως οἱ Ἕλ-
ληνες τὴν Βασιλίδαν των ἀναδυομένην ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου κύματος
καὶ προσμεριδιῶσαν τὴν γῆν των.

Τί νὰ εὐχῆθῶ ἀκόμη καὶ εἰς σᾶς μὲ τὰς πλατείας,
τὰς διπλᾶς, τὰς τετραπλᾶς σας κ' εὐκινήτους συνειδήσεις,
ποῦ ἀρμόζονται εἰς πάσας περιστάσεις καὶ φατρίας,
ἔπου χύνονται ἐκ νέου μὲ τὰς νέας κυβερνήσεις;

—

Σᾶς ἐπεύχομαι, ὅποτεν θενὰ στρέψῃτε τὰ νῶτα,
εἰς τὸν ἥλιον ὃς δύνει,
καὶ στραφῇτε πρὸς τὸν νέον μὲ αὐχένα κεκυρῶτα,
ἢ ἐωθινὴ ἀκτὶς τοῦ ἀνοιξίν ἂν σᾶς μηνύῃ,
νὰ ὑμνήσῃτε ἀξίως καὶ αὐτοῦ τὰ νέα φῶτα,
ἕως καὶ αὐτὸς νὰ δύσῃ, καὶ ὁμοίως εἰς τὸ μέλλον,
ψάλλοντας νὰ σᾶς εὐρίσκη κάθε ἄστρον ἀνατέλλον.

—

Ἄφοῦ ἔμῳς σᾶς ἠύχῃθην τὸν μὲν τοῦτο, τὸν δ' ἐκεῖνο,
ὥς νομίζω εἰς καθένα τὰ κατὰ θυμὸν εὐρίσκων,
καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶν' ὥρα τὰς εὐχὰς μου ν' ἀποτείνω,
εἰς τὰς προαιρέσεις τείνων τὸν ὀλιγαρχῇ μου δίσκον.

